

Misogínia política

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA

SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO
DE LES TERRES DE LLEIDA

LA DEFENSA dels drets de les dones fins a finals del segle XIX mai no havia sigut una prioritat. Fins i tot en el naixement del socialisme es prioritzava la igualtat de classe abans que la igualtat de gènere. A finals del segle XIX i començaments del XX, quan les condicions laborals a les fàbriques eren molt precàries i quan hi havia treballant una gran quantitat de dones i nenes a causa de la necessitat de mà d'obra, va ser quan les dones començaren a ser protagonistes en la lluita i la reivindicació dels seus drets laborals.

Aquesta lluita ha estat i con-

tinua sent molt dura. Les dones hem patit i continuem fent doble jornada: treballar a casa i a fora. Però el més important de tota aquesta lluita és que la dona ha decidit no quedar-se a casa. Ara les dones som a tot arreu; som metgesses, som juristes, som mestresses de casa, som polítiques, som sindicalistes, som camioneres, som taxistes, som mestres...

Som tot allò que ens proposem ser! Però ser-ho ens comporta molt d'esforç, ja que no ho tenim gens fàcil. El masclisme sempre ha estat a la defensiva, de vegades directament, però sovint des de la invisibilitat, posant traves,

legislant sobre el paper i no de manera efectiva.

La societat sap que les dones no estem disposades a suportar cap discriminació per raó de gènere. Ara les dones no callem, ara les dones diem en veu alta que ja n'hi ha prou! I això preocupa molt a un sector de la societat: la societat masclista i patriarcal i la més institucionalitzada que viu gràcies a la societat patriarcal. I també preocupa a un sector de la societat que es trobava en la seva zona de confort, callat però latent, que ara veu com pot perdre privilegis i estatus social. Vol continuar manant! Per això l'extrema dreta s'ha organitzat. Ha declarat la guerra a les dones! Des de Trump, Bolsarano, Salvini, Orbán i, ara, Vox a Espanya, tots ells representen el masclisme més retrògrad, l'odi i el menyspreu vers les

dones, tots ells volen posar fi d'un cop de ploma als drets que tant ens ha costat d'aconseguir. Són misògins polítics!

Aquest masclisme tan profund basat en la família tradicional, amb el qual la dona s'ha de quedar a casa a cuinar, a netejar i a criar la canalla; aquest masclisme basat en la virilitat de l'home, i amb el qual l'home pot pegar a la dona si no es "porta bé"; aquest masclisme jeràrquic s'ha despertat! I, a més, està utilitzant totes les eines que té al seu abast: falseja dades, falta a la veritat, ataca els moviments feministes. Vol fer creure que la violència masclista té la mateixa importància que els altres tipus de violència, vol fer creure que la gran majoria de denúncies sobre violència masclista són falses, vol que la violència masclista sigui si-

lenciada, ja que, per a ells, les dones tenen tot el dret a ser castigades.

La lluita per la igualtat entre homes i dones s'ha de fer des de tots els racons de la societat. Posar fi a la societat masclista no és fàcil, no serà fàcil. Tota la història passada i recent, majoritàriament, ha estat i és masclista. Per tant, està tan arrelada, que sovint actuem, sense ser conscients de fer-ho, de manera masclista. És importantíssim educar des de la coeducació, allunyant els infants dels estereotips de gènere i, sobretot, trencant d'una vegada el model tradicional del masclisme, perquè viure lliures és el que ens dignifica com a persones.

"No estic acceptant les coses que no puc canviar, estic canviant les coses que no puc acceptar", Angela Davis.